

Mens in relatie

Pastorale visie- en identiteitsdocument

**Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg
Stichting De Pietersberg
Oosterbeek**

Inhoud

Inleiding	3
1. Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg	5
2. De Herberg als pastoraal centrum.....	6
3. De Bijbel	7
4. Geloof en leven voor Gods aangezicht	8
5. Mensvisie – de gast en zijn context.....	9
6. Het gebed, stilte en de plaats van de kapel in de Herberg.....	11
7. De Herberg als diaconaal centrum	12
8. De Herberg in relatie met de christelijke gemeente.....	14

Inleiding

Grondslag en doel

In de Bijbel lezen we over Gods bewogenheid met mensen in nood. Hij wordt geraakt door de moeiten van mensen en wil zich over hen ontfermen. Jezus heeft bijzondere aandacht voor hen die gebukt door het leven gaan. De vermoeiden en verzwakten nodigt Hij uit om bij Hem tot rust te komen. In navolging van Hem heeft de christelijke gemeente oog voor de naaste die beschutting tegen de storm nodig heeft. Maar soms is er meer nodig dan pastorale zorg vanuit de gemeente. Om die reden is Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg¹ in het leven geroepen. Dit huis (op het landgoed De Pietersberg in Oosterbeek) wil fungeren als een verlengstuk van het pastorale/diaconale werk dat in de gemeente plaatsvindt.

Historie

De Herberg bestaat sinds 1993. Het werd, na een lange tijd van voorbereiding, opgezet vanuit de Generale Diaconale Raad binnen de Nederlandse Hervormde Kerk en de IZB, vereniging voor zending in Nederland. Als *Missionair* Diaconaal Centrum functioneerde het 16 jaar lang als één van de werktakken daarvan. In 2009 is het centrum verzelfstandigd en ging het verder als *Pastoraal* Diaconaal Centrum.

Mission statement

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg wil als verlengstuk van de plaatselijke kerkelijke gemeente een tijdelijk huis en geestelijke begeleiding bieden aan individuele gemeenteleden die, om wat voor reden dan ook, even afstand willen nemen van hun woon/werksituatie en zich willen bezinnen op levensvragen. Daarbij kunnen psychosociale problemen een rol spelen.

Mens in relatie

De Herberg heeft altijd oog gehad voor de relaties van haar gasten, maar richtte zich eerder vooral op de gast als individu. Gaandeweg is er een ontwikkeling geweest waarbij er steeds meer aandacht is gekomen voor de mens als relationeel wezen.

De titel 'Mens in Relatie' slaat allereerst op de relatie tussen de mens en God en in de tweede plaats op de relatie tussen mensen onderling. In die beide relaties komt de mens tot bestemming.

Een mens, ook een gast in de Herberg, is niet los verkrijgbaar, is altijd verbonden met anderen. In de Herberg zijn we meer gebruik gaan maken van de contextuele benadering.

Met behoud van het goede wat al eerder bedacht en geschreven² is in de Herberg en aangevuld met gedachten vanuit de contextuele benadering, formuleren we hier het nieuwe visie- en identiteitsdocument 'Mens in Relatie'.

¹ Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg valt onder Stichting De Pietersberg.

² In 2013 werden door het bestuur en het team de uitgangspunten, visie en werkwijze bij het pastoraat beschreven. Dit resulteerde in het visiedocument 'Bewogen Beweging'. Ongeveer in dezelfde tijd werd door het toenmalige hoofd gastenbegeleiding een scriptie geschreven met als titel 'Weiden en hoeden', over een pastorale methodiek.

Voor wie is dit document?

Dit document is bedoeld voor iedereen die direct betrokken is bij het werk van de Herberg: personeel, vrijwilligers, bestuur en donateurs.

Verder is dit document geschreven voor de kerken, omdat we onszelf zien als een verlengstuk van de plaatselijke kerkelijke gemeenten, als een pastorale en diaconale arm.

Het is ook bedoeld voor psychosociale en therapeutische hulpverleningsinstellingen en allerlei zorg- en dienstverleners die naar ons verwijzen of waarnaar wijzelf verwijzen.

En dit document is bedoeld voor eenieder die geïnteresseerd is in de visie en de werkwijze van de Herberg omdat hij/zij belangstelling heeft om als gast of als vrijwilliger naar de Herberg te komen of om de Herberg te ondersteunen.

Oosterbeek, 16 april 2021

Henk Meuleman, directeur

Ds. Johan Tekelenburg, voorzitter bestuur

Ds. Bert Weerd, bestuurslid

Arjen Grobbe, gastenbegeleider

Bea Sonneveld, hoofd gastenbegeleiding

1. Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg

Wat is de Herberg?

De volledige naam is Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg. De Herberg ziet zichzelf vooral als een 'Huis van Herbergzaamheid'.

De Herberg is een christelijk centrum. We geloven in een persoonlijk God, die zich bekend heeft gemaakt als Vader, Zoon en Heilige Geest.

De naam Herberg is bewust gekozen. Een herberg is van oudsher een tijdelijk verblijf voor mensen die op reis zijn. Zo biedt de Herberg tijdelijk onderdak aan mensen tijdens hun reis door het leven. We zien mensen als reizigers onderweg op deze aarde, onderweg door het leven en door de tijd. Een reis die soms veel vraagt van je krachten, waardoor je een periode nodig hebt om uit te rusten en nieuwe krachten op te doen. Soms is het goed dat iemand even afstand neemt van de woon- of werksituatie.

In de Herberg kunnen moeiten gedeeld worden. Mensen kunnen even een pas op de plaats maken en er is tijd en ruimte voor bezinning. Regelmatig komen mensen binnen met een diagnose. Die nemen we serieus, maar de Herberg is een therapievrije zone. Je bent altijd meer dan je diagnose. We richten ons op dat 'meer'. Zo wordt de Herberg tot een plek waar een deel van herstel en genezing plaats kan vinden.

De hele mens

We hebben daarbij de hele mens op het oog. Er is zorg voor het lichaam – eten, drinken, een dak boven je hoofd, een eigen kamer met een goed bed, mogelijkheden om te bewegen, een afwisseling van inspanning en ontspanning, rust en ritme.

Er is zorg voor de geest³ – liefde, aandacht, pastorale gesprekken, gebed, onder de mensen zijn, gezelligheid, activiteiten, muziek.

Vaste programmaonderdelen zijn de thematische Bijbelkringen, de creatieve activiteiten en de wekelijkse themaochtend.

Verschillende programma's

De Herberg wil graag een bijdrage leveren aan herstel van mensen, door het herstelprogramma van 2-6 weken. Gasten nemen daarin deel aan het groepsprogramma en krijgen daarnaast individuele begeleiding.

Naast het vaste herstelprogramma worden er in het kader van herstel losse 'Kom-op-adem-midweken' aangeboden rondom een bepaald thema.

Tot slot is er de mogelijkheid om als retraitegast naar de Herberg te komen, van maandag tot vrijdag. Bij retraite worden twee begeleidingsgesprekken aangeboden; verder is er geen programma, maar gaat het om stilte, afzondering, gebed en tijd besteden aan God en Zijn Woord.

³ We maken hier een onderscheid tussen lichaam en geest. Er zijn andere onderscheidingen mogelijk, bv. lichaam, geest en ziel. Wij verstaan onder geest ook die delen van het mens-zijn die worden uitgedrukt met begrippen als ziel en psyché. Het onderscheid dat we hier maken is vooral om te verduidelijken hoe we de zorg voor de hele mens concreet vormgeven.

2. De Herberg als pastoraal centrum

Herderlijke zorg

Het woord pastoraat verwijst naar het Latijnse woord pastor, dat herder betekent. Het is de herderlijke zorg in de gemeente. Zorg die de Herberg tijdelijk grotendeels overneemt en ook weer teruggeeft wanneer gasten terugkeren naar huis en naar hun gemeente. Pastorale zorg bieden we in navolging van de Here God, die naar psalm 23 onze Herder is, en van Jezus die in Johannes 10 van Zichzelf zegt: Ik ben de Goede Herder.

De pastorale zorg van de Herberg wordt in feite door iedere medewerker van de Herberg – vrijwilliger of personeelslid – verleend. Ieder draagt zijn of haar steentje bij. In het bijzonder komt ze tot uitdrukking in de individuele begeleiding die gasten aangeboden krijgen. Elke gast krijgt een eigen begeleider (gastenbegeleider) toegewezen, waar wekelijks mee gesproken wordt. De gastenbegeleiders zijn professionele begeleiders, opgeleid voor en ervaren met pastorale begeleiding.

Ontmoeting voor Gods aangezicht

In het pastoraat gaat het om de onderlinge ontmoeting die plaatsvindt voor Gods aangezicht, in de hoop en verwachting dat God Zelf zich erbij voegt. We willen ons in de pastorale begeleiding laten leiden door de Bijbel. De geschiedenis van de Emmaüsgangers in Lucas 24 is daarbij een inspiratiebron. Net als Jezus stellen we vragen en luisteren we. Het is ons verlangen dat onze gasten een deel van hun levensverhaal voor ons openleggen en dat zij gaandeweg steeds meer hun pijn en teleurstelling en hun mooie ervaringen delen. We willen graag de woorden van de Bijbel openen, in de verwachting dat gasten hun Heer herkennen en (beter) leren kennen.

Als we de Bijbel kunnen verbinden met ons leven, krijgen oude woorden actuele en persoonlijke zeggingskracht. Het levensverhaal van gasten wordt verbonden aan het grote verhaal van God. In de ontmoeting met elkaar blijkt Hij er te zijn. Dit zoeken naar verbinding tussen het verhaal van de mens en het Verhaal van God is een hermeneutische visie op pastoraat.

3. De Bijbel

Richtinggevend

Uit het voorgaande blijkt al dat de Bijbel een centrale plaats inneemt in de Herberg. We geloven dat de Bijbel het boek is waarin God tot mensen heeft gesproken en spreekt. Het is het boek waarin Gods geschiedenis en weg met de wereld en met de mens beschreven staat. Het zoenoffer van Christus en Zijn opstanding vormen de kern van waaruit we leven en werken. De Bijbel is richtinggevend voor hoe we naar onze gasten, naar God en naar de Herberg kijken.

Juist in de Bijbel lezen we dat God een God van relatie is en dat wij mensen geschapen zijn in relatie met de ander. In de Bijbel lezen we van zonde en genade, van gebrokenheid en heling, van schuld en verzoening - zowel in relatie met God als met de ander.

De Bijbel is een lamp voor onze voet en een licht op ons pad. Dat licht hebben we hard nodig om onze weg door het leven te vinden. De Bijbel is ook een spiegel, waarin we geconfronteerd worden met ons eigen leven en die ons soms ook anders laat kijken. De Bijbel is een boek vol hoop en evangelie, waarin we aangemoedigd en bemoedigd worden.

De Bijbel binnen de Herberg

De Bijbel gaat regelmatig open in de Herberg. Binnen het groepsprogramma doen we dat drie keer een uur in de week. Samen lezen we een bepaald Bijbelgedeelte. Juist omdat we geloven dat we in de Bijbel Gods stem horen, vinden we het belangrijk om goed te lezen en te luisteren. Daar begint het mee. Het gaat dan niet alleen om een verstandelijke lezing: studeren, analytisch, intellectueel kritisch. Evenzeer gaat het dan om een geestelijke of meditatieve lezing. We proberen ons te verplaatsen in de personen uit die teksten, ons te laten raken door wat daar gebeurt in de ontmoeting met God en de ander en ons te laten aanspreken. We zoeken naar verbinding tussen wat we lezen en ons eigen leven hier en nu.

Onze gasten komen vaak vanuit een chaos van stemmen - van anderen, van henzelf, van media en internet. Samenkomen rond Bijbelse teksten kan maken dat er in al dat tumult ook een andere stem wordt gehoord, die een vraag stelt bij al die andere stemmen. We kunnen dan leren stemmen te onderscheiden. Gasten kunnen dan 'bij hun naam geroepen worden', aangesproken worden. Ze kunnen dan ook, als in een spiegel, ontdekken dat vele mensen in de Bijbel met dezelfde vragen, angsten, zonden en twijfels worstelden als zij. En ontdekken dat God in Jezus hen nabij wil zijn. Dat Hij, met innerlijke ontferming bewogen, aanraakt wie tot Hem komt.

Verder wordt er aan tafel bij de maaltijden en bij de dagopening en de dagsluiting uit de Bijbel gelezen. We doen dit aan de hand van een rooster.

4. Geloof en leven voor Gods aangezicht

Een belangrijke inspiratiebron voor ons werk in de Herberg is de gelijkenis van de vader en zijn twee zonen uit Lucas 15. Jezus schetst in deze gelijkenis God als een Vader, die ernaar uitkijkt dat Zijn kinderen thuiskomen. Als de zoon die hem de rug heeft toegekeerd na een lange reis weer naar huis komt, ziet zijn vader hem al van verre. Hij snelt toe, valt hem om de hals en kust hem. (Lucas. 15:20).

We geloven dat God met verlangen uitkijkt naar Zijn kwijtgeraakte (verloren) zonen en dochters. Of ze nu de wereld in zijn getrokken of zijn thuisgebleven. Hij wil dat ze thuiskomen, in Zijn huis en in Zijn hart! Centraal in het verhaal dat Jezus vertelt, staat de onvoorwaardelijke aanvaarding door God. Hij wordt getekend als iemand die verloren zonen en dochters in de armen wil sluiten. Die uit is op vergeving, verzoening en op een feestelijk onthaal!

Vanuit die ervaring en overtuiging leven en werken wij. In alle diversiteit weten wij ons aanvaard en willen we anderen uitnodigen om aan die gemeenschap van het huis van God deel te nemen. Wij geloven dat aanvaarding en je geliefd weten, helend is voor ieder mens. De aanvaarding en liefde die we zelf van God hebben mogen ontvangen, proberen we door te geven. Het is ook onze ervaring dat waar we delen van wat God ons geeft, er op een wonderlijke manier vermenigvuldiging plaatsvindt. De Herberg is niet van ons, maar van God zelf. Hij is de Herbergier. Als een gast binnenkomt, proberen we ons daarom met hem of haar te verbinden. We proberen een relatie aan te gaan. Dat is vooral een houding van gastvrijheid en presentie; van aandacht geven en luisteren. We laten merken dat we vragen of problemen erkennen en herkennen en proberen te begrijpen.

Soms ervaren gasten in de problematiek God niet meer; andere keren ervaren ze Hem juist als Helper en Steun. We willen dat wat de gast bezighoudt in het licht van God plaatsen.

5. Mensvisie – de gast en zijn context

Mens als schepsel van God

De mens is geschapen en door God gewild. Juist dat schepsel-van-God-zijn maakt ieder mens waardevol, ongeacht zijn of haar daden. Daarom willen we eenieder die ons huis binnenkomt, gastvrij, respectvol en liefdevol benaderen. Onze basishouding is er een van aanvaarding. Niet omdat alles goed is, maar omdat God ons mensen (medewerkers, vrijwilligers en gasten) in Christus aanvaard heeft. We proberen trouw te zijn aan God en aan elkaar en op die manier tot Zijn eer te leven en te werken.

Zonde en vergeving

Wat verkeerd is gedaan of gegaan, praten we niet goed. Daarin willen we ons ook laten leiden door de Bijbel, die de mens als zondig en onvolmaakt ziet. Maar de Bijbel zegt ons ook dat God de wereld zo liefhad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf (Johannes 3:16). God biedt de mens in Zijn Zoon Jezus Christus vergeving aan als hij/zij de zonden belijdt. We geloven dat ieder mens die genade, het geschenk van verzoening met God door Jezus Christus, nodig heeft.

Gebrokenheid

Maar ook als die vergeving ontvangen is, blijven mensen in hun leven de gebrokenheid van het bestaan ervaren. Dat merken ze in hun relaties, in zichzelf en in de wereld.

In 2 Korintiërs 4: 7 wordt over mensen gesproken als 'aarden kruiken': kwetsbaar en hier en daar met de nodige beschadigingen. Gasten in de Herberg hebben soms heel wat butsen en deuken opgelopen. Daarom willen we ze ook met gastvrijheid, liefde en zorgzaamheid tegemoet treden. Dat betekent in het pastoraat veel luisteren en erkenning geven. En gaandeweg ook kijken wat er mogelijk is aan herstel en wat daarvoor nodig is.

Soms moeten we met elkaar concluderen en accepteren dat herstel niet (meer) mogelijk is. Dat kan al winst zijn: de gebrokenheid van het leven erkennen en in bepaalde mate aanvaarden. Juist dat kan ook ruimte geven om je op andere dingen te richten.

Hoop

Hoop is een belangrijk Bijbels woord en zo zoeken we in het pastoraat ook altijd naar sporen van hoop. Vanuit de overtuiging dat er altijd hoop is, omdat God er is. God die zich bekend heeft gemaakt met de naam 'Ik ben' en die een gezicht heeft gekregen in Jezus Christus. De mens is en blijft waardevol voor God en Hij is met de mens onderweg, naar Zijn grote toekomst.

Mens in relatie

God heeft de mens geschapen en is uit op een relatie met ieder mens. Hij heeft de mens geschapen als relationeel wezen en Hij verbindt mensen aan elkaar. 'Het is niet goed dat de mens alleen is', zegt de Here God in Genesis 2:18. In de vrouw (Eva) vindt de man (Adam) een tegenover (Genesis 2: 18 en 23). Het

huwelijk is heel belangrijk en we willen het huwelijk in ere houden (Hebreeën 13:4). Tegelijk weten we dat ook daar veel gebrokenheid, zonde en lijden aanwezig is.

De tekst 'Het is niet goed dat de mens alleen is' gaat echter over meer dan alleen het huwelijk. We zien onze gasten dus niet als geïsoleerde individuen, maar als mensen die verbonden zijn met anderen. Een mens heeft God en andere mensen nodig om tot zijn bestemming te komen. Daarom willen we ook aandacht geven aan de omgeving waar gasten thuishoren: hun gezin en familie, hun kerkelijke gemeente, hun vriendschappen en hun werkomgeving.

Relaties waarin veel gebrokenheid zichtbaar wordt, maar waarin ook veel vreugde en kracht gevonden kan worden en die waardevolle steunbronnen kunnen zijn.

Verbindend in de context

In de Herberg kijken we hoe we ons met mensen kunnen verbinden en hoe we verbindend kunnen spreken over de relaties die de gast heeft met anderen. In de begeleiding proberen we op een goede en stimulerende manier rekening te houden met die context. Daar waar mogelijk zoeken we naar verbinding met die context. We laten ons daarbij graag ook inspireren door het contextuele gedachtegoed zoals dat is uitgewerkt door I. Nagy en de theologische⁴ doordenking daarvan.

Respect, veiligheid en privacy

Bij een respectvolle en liefdevolle benadering hoort dat we een veilige plek moeten zijn, waar privacy geborgd is. De Herberg heeft hier uitgebreid beleid op ontwikkeld, wat veiligheid voor gasten, vrijwilligers en teamleden moet garanderen.⁵

⁴ We noemen in het bijzonder 'De onvermoede derde, inleiding in het contextueel pastoraat' van H. Meulink-Korf en A. van Rhijn.

⁵ Zie de beleidsstukken: 5.5.01 Identiteit en omgangsvormen; 7.4.0.1 Protocol seksueel misbruik; 7.4.0.2 Gedragscode ongewenst gedrag; 7.2.0.4 Klachtenprocedure en protocol vertrouwenspersoon; 7.3.0.1 Privacyreglement; 7.2.0.1 Klachtenregeling externe belanghebbenden; 7.2.0.2. Klachtenregistratie; 5.1.0.5. Beleidsnotitie 'Beleid van de Herberg bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling'(meldcode).

6. Het gebed, stilte en de plaats van de kapel in de Herberg

Bidden

Bidden is even wezenlijk als ademen. Vaak wordt het gebed de ademhaling van het geloof genoemd. Als we bidden zoeken we contact met God. Er is een ontmoeting met de Here God Zelf. In gebed drukken we onze afhankelijkheid van God uit. Aanbidding en lofprijzing horen daarbij. Als we God loven in ons gebed, valt ons oog op Zijn grootheid. Hij is groter dan onze moeiten en zorgen.

Het gebed neemt een belangrijke plaats in binnen de Herberg. Bij de maaltijden bidden we. Regelmatig bidden we tijdens of als afsluiting van een gesprek. Vaak ook nadat we in een Bijbelkring Gods Woord hebben gehoord.

Bidden gaat niet 'vanzelf'. Soms kunnen gasten geen woorden vinden. Samen zoeken we dan naar woorden of zijn we stil voor Gods aangezicht. We dragen elkaar op aan God; leggen elkaar als het ware voor Jezus' voeten neer. Zo wordt de Herberg een plek waar het gebed opnieuw of voor het eerst geleerd mag worden. De Herberg als huis van gebed, waar we samen oefenen in bidden.

De kapel

In de Herberg is een kapel. De kapel is een stilte- en gebedsplek. Deze plek waar rust en stilte heerst, helpt ons om te bidden, te luisteren en te mediteren. De kapel is de hele dag open. Gasten en medewerkers kunnen er gebruik van maken. Het

maakt duidelijk dat het gebed niet een kleine gewoonte is ergens aan de rand van het leven, maar dat het daarom gáát. Dat bidden even wezenlijk is als ademen.

We beginnen dagelijks het programma met een moment van stilte. Voordat we de dag ingaan, zoeken we samen God in de stilte, met een lied, een Bijbelgedeelte, een moment van stilte, afsluitend in een gebed.

Stilte

We hechten aan stilte en plekken om stil te worden omdat vaak weinig tot geen stilte is in ons leven. Buiten en binnen in ons klinken vaak zoveel verschillende stemmen. Gods stem is soms dan moeilijk te horen. Juist omdat we naar Zijn stem willen horen, proberen we stil te worden en te luisteren. Dat kan in de kapel, maar kan even goed in het bos of aan het water. De omgeving van de Herberg kan stimulerend werken om stil te worden. Al wandelend door het bos of langs de rivier word je soms als vanzelf stil en kun je beter horen wat God je te zeggen heeft.

Zingen

In de Herberg wordt veel gezongen. Zo kunnen we God loven, prijzen en danken. Soms zingen we met de tranen op de wangen en een verstikte stem. Andere keren roepen we met de psalmdichter om hulp en uitredding. Zingen is vaak troostrijker dan spreken.

7. De Herberg als diaconaal centrum

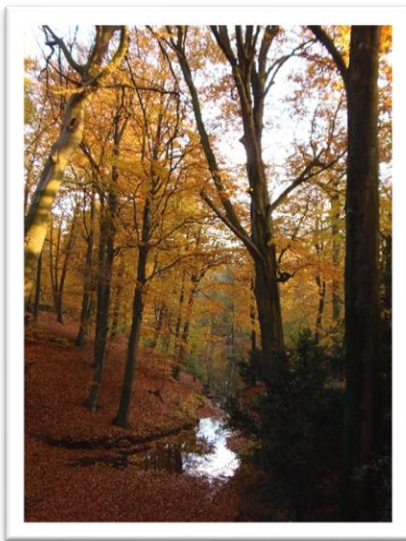
Een gastvrij huis

Het helpen van en opkomen voor mensen in kwetsbare posities kom je op veel plaatsen in de Bijbel tegen. Het is een Bijbelse opdracht. In de Herberg geven we deze opdracht niet alleen concreet handen en voeten door het bieden van pastorale zorg en begeleiding. We doen dat ook op een diaconale manier.

Gastvrijheid is een kernthema van het evangelie. De Herberg is een plek om op adem te komen, in een gastvrije setting. Hoe geven wij onze gasten in de Herberg het gevoel dat ze welkom zijn?

Oprechte aandacht

Gastvrijheid is naar beste kunnen, vanuit het hart, oprechte aandacht, veiligheid en comfort bieden. Het werken met vrijwilligers – zo'n 200, op verschillende manieren actief – is daar een uitdrukking van. Er is namelijk tijd en oprechte aandacht voor de gasten. Er wordt koffie voor gasten gezet en ingeschonken, gasten worden gezien, er is tijd voor een praatje en samen wandelen. Vrijwilligers spelen hierin een belangrijke rol. Zij geven hun tijd en aandacht, omdat zij het belangrijk vinden dit voor God en hun naasten te doen. Hierin ontvangen zij zelf op hun beurt ook veel.

Een prachtige plek

Het diaconale en gastvrije komt ook tot uiting in een mooi gebouw op een prachtige plek, waar wij zorgvuldig mee omgaan. Het herstel van de gasten wordt ook bevorderd door de rust die uitgaat van het rustieke gebouw en de locatie in de groene omgeving op het landgoed 'De Pietersberg'. De prachtige natuur laat de grootheid van Gods schepping zien. De omgeving zien we als een geschenk van God. Zonder dat wij er iets aan hoeven te doen, krijgen onze gasten door Hem al een plek aangeboden die ze goed doet. We worden uitgenodigd om in beweging te komen. Er is zorgvuldige aandacht voor het onderhoud van het gebouw en de omliggende tuin.

Goede zorg

De Herberg hecht veel waarde aan een goede zorg voor onze gasten. Dit komt o.a. tot uiting in het aanbieden van gezonde maaltijden. Als je een dieet hebt, wordt hier zorgvuldig rekening mee gehouden.

Voor iedere gast is er een schone, opgeruimde kamer met een goed bed.

Er is een vast dag- en nachtritme voor gasten. Na de middagmaaltijd is er een rustmoment. Zowel teamleden als vrijwilligers proberen op dat tijdstip voor gasten ook echt rust te bieden door bijvoorbeeld zo min mogelijk werkzaamheden te doen die de rust voor gasten verstoren.

Er worden activiteiten aangeboden om lichamelijk in beweging te komen. Bewegen is goed voor lichaam en geest. Gasten helpen (naar vermogen) ook mee in het dagelijkse huishouden en houden zelf hun kamer schoon.

Vanuit de Herberg denken we praktisch mee over problemen en zorgen en verwijzen we daar waar mogelijk naar hulpinstanties.

Vrijwilligers

Veel uitvoerende werkzaamheden worden gedaan door vrijwilligers. Mede hierdoor ervaren gasten liefde en bewogenheid.

In Kolossenzen 3:17 staat, dat we alles wat we zeggen en doen, mogen doen in de naam van de Here Jezus. De houding waarmee vrijwilligers en teamleden aan het werk zijn, mag dat weerspiegelen. Dan zullen alle werkzaamheden een essentiële bijdrage leveren aan een gastvrij huis.

8. De Herberg in relatie met de christelijke gemeente

Gedragen door de christelijke gemeente

Het ontstaan van Pastoraal Diaconaal de Herberg ligt in de christelijke gemeente. In het pastorale, diaconale en missionaire werk van de Hervormde Kerk kwam men mensen tegen die waarschijnlijk erg geholpen zouden zijn met een rustige, veilige plek waar ze een paar weken zouden kunnen verblijven. Een oase tijdens de woestijnreis van het leven, een plek waar het Woord opengaat en liefdevolle aandacht is. Een plek die in het verlengde ligt van de missionaire, diaconale en pastorale zorg van de gemeente. De Herberg heeft dus ook nooit op zichzelf gestaan en is niet los te zien van de christelijke gemeente. Ze is niet het resultaat van een aantal bevlogen mensen met een mooi idee, maar ontstaan nadat 340 christelijke gemeenten erkenden dat voor sommigen net wat meer zorg nodig was dan zij konden geven.

Zo is het begonnen en gebleven. De Herberg bestaat bij de gratie van de christelijke gemeente. Niet alleen omdat zij gasten doorverwijzen, zorg dragen voor een groot deel van de financiën en vrijwilligers leveren, maar vooral omdat zij achter het concept van de Herberg staat. Als dit niet zo zou zijn, dan zou de Herberg haar bestaansrecht verliezen.

Verbinding

We zien de gasten die in de Herberg verblijven niet alleen als individu. Ieder mens, dit is al eerder geschreven, is verbonden met anderen. Vaak ook met een christelijke gemeente, al kan het lijntje dun zijn. Vanaf het eerste contact met de gast wordt de betrokkenheid van haar of zijn eigen gemeente ter sprake gebracht. Als er toestemming verleend wordt, wordt er schriftelijk contact gelegd met de gemeente, met het verzoek om mee te leven door voorbede, post en soms ook bezoek. Gasten zijn soms verrast als ze kaarten krijgen en (opnieuw) ontdekken dat er een gemeenschap is die meeleeft. Indien mogelijk is er een diaconale en/of pastorale overdracht naar de gemeente. Niet zelden wordt de band met de gemeente hierdoor aangehaald.

Contacten

Vanuit de organisatie hebben we op verschillende manieren contact met de gemeente. Er zijn spreekbeurten op koffieochtenden en ouderenmiddagen en er zijn toerustende activiteiten aan bijvoorbeeld pastorale teams, ter plaatse of in het Koetshuis van de Herberg. Veel (kerken)raden ontvangen ons magazine Uit de Herberg. Per jaar worden verschillende diaconale brieven verstuurd en we presenteren ons op diaconale dagen van verschillende kerken. Bijzonder en mooi is het dat steeds meer gemeenten, ook buiten de Protestantse Kerk in Nederland, zich op allerlei wijzen bij de Herberg betrokken weten.

Heb elkaar lief

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg kan niet zonder de gemeente. Ze horen bij elkaar en hebben elkaar nodig. Beiden willen ze gehoor en gestalte geven aan de uitnodiging van Jezus: Heb elkaar lief, zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben. (Johannes 13: 34)